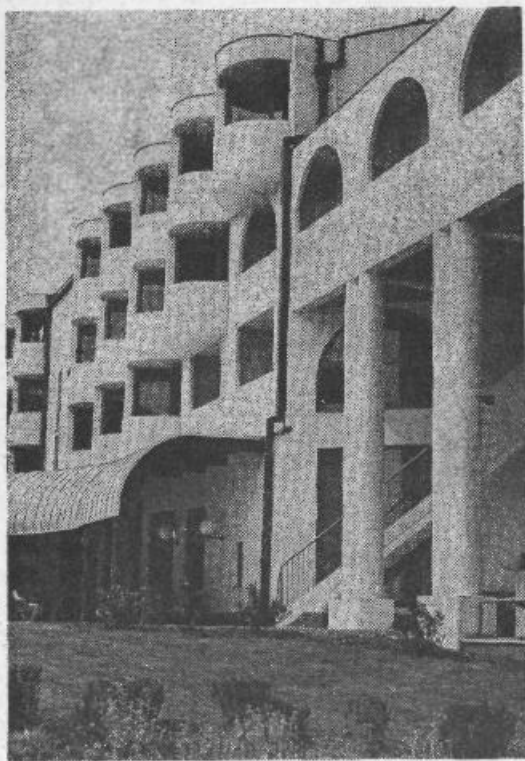

Odslej v Izoli dom za oddih upokojencev

Oddih v prijetnem okolju med prijaznimi ljudmi

27. aprila je bil v Izoli odprt arhitektonsko nadvse privlačen ter funkcionalno opremljen Počitniški dom upokojencev Slovenije. Ta dom, zgrajen je bil iz lastnih sredstev upokojencev ima 350 ležišč (od tega je 11 ležišč v šestih sobah v celoti urejenih za bivanje invalidov), restavracijo in ostale spremljevalne prostore za družabnost ter 20 krat 8 metrov velik notranji bazen z ogrevano morskovo vodo. V sosednji, prenovljeni nekdanji vili Ranieri pa so nadvse okusno urejeni zunanji in notranji klubski prostori, opremljeni z biljardom, namenjeni družabnim aktivnostim. Vsak večer je organizirana živa glasba za razvedrilo in ples, tedensko prireajo spoznavne večere...

TISOČ BORCEV IZ ŠIŠKE V BANJOLAH

(ba) Borci, ki žive in dejalo v Šiški, bodo tudi letos, tako kot leta popreje, počitnikovali in okrevali v počitniških domovih v Banjolah, Gozd Martuljku, Mojstrani in Strunjanu. Bolnim, socialno šibkim, borcem s priznano posebno dobo in vdovam borcev pa je namenjeno desetdnevno, brezplačno okrevanje. Lani je bilo na okrevanju v Banjolah 1.020 borcev, letos pa bo število borcev približno enako. V Banjolah bo brezplačno letovalo tudi 51 borcev, ki so se izkazali s celoletnim, aktivnim delom v združenjih borcev NOV v KS.

11 KONGRES
NOVO MESTO

tribuna 12

Vse sobe tega objekta (mimogrede naj zapišemo, da se vse ogrevanje in vsa sanitarna voda napajata iz energije 266 na strehi postavljenih sončnih kolektorjev) imajo pogled na morje. Pod strokovnim vodstvom kopališkega mojstra — rektorja poteka kopanje na kopališču oziroma v bazenu, vsako jutro pa je organizirana tudi neobvezna jutranja telovadba. Med mladim osebjem tega doma je tudi stalno zaposlena medicinska sestra, organizirane so tudi masaža, pedikura, kozmetične in frizerske storitve.

Gosti, ki so dosedaj preživeli svoj oddih v tem domu ne skoparijo z lepimi besedami in s hvaležnostjo nad vtisi in svojim bivanjem. Kot smo se med kratkim obiskom lahko prepričali tudi sami, se je ta mlad kolektiv svoje naloge lotil nadvse zagnano in z veliko volje, zavedajoč se, da je prav odnos do gosta in razume-

vanje njegovih želja poleg dobre hrane tisto, kar omogoča zadovoljstvo obiskovalcev.

Dom ima tudi lastno plažo oziroma kopališče, v kratkem bo nared tudi balinišče, kmalu pa bodo na malo marino privezali dve barčici oziroma motorna čolna za krajše izlete po morju.

Bivanje v tem domu B kategorije je v prvi vrsti omogočeno članom društev upokojencev, v primeru nepolne zasedenosti pa tudi drugim gostom. Čas bivanja je praviloma deset dni, po želji gosta z ozirom na razpoložljivost pa se bivanje lahko tudi podaljša.

In še cena?

V sezoni je cena oskrbnega dne 480 din (članom DU je omogočen regres v višini 60 dinarjev), do te cene pa ima pravico tudi zakonec, ki nima lastnega dohodka.

Janja Domitrovič

Nekaj besed v razgovoru z Milo Kačič

IGRA IN VERZI

Z Milo Kačič, dramsko igralko, ki je najbrže ni potrebno posebej predstavljati, smo se pogovarjali v Piranu, kjer preživlja poletje.

Koliko časa ste že upokojena?

»Mislim, da je preteklo že dvanajst let. Takrat so se mi nabrala leta za »penzijo«, v ospredju pa je bilo tudi vprašanje prevelikega števila žensk v igralskem ansamblu. To vprašanje, kot mi je znano, je še vedno v ospredju in če računate, da je letno v teatru šest premier, igralk pa dvajset ali čez, dela torej ni vedno za vse.«

Večkrat vas vidimo, oziroma poslušamo na televiziji in radiu, pa vseeno se mi zdi, da bi vas radi še večkrat?

»Na filmu, televiziji in na radiu sodelujem pač tolikokrat, kolikokrat sem povabljena. Zakaj ne sodelujem več, tega ne sprašujte mene, vprašajte naprimer tiste na TV!«

Koliko vlog ste odigrali v gledališču, ali ste si jih kdaj tudi lahko zbirali in ali je ostala katera od tistih, ki ste si jih želeli igrati, neodigrana?

»Vlog nisem nikoli štela. Ko sem leta 1976 praznovala 30 let odrskega dela, so izračunali, da sem do takrat nastopila v 4.000 predstavah. To najbrže ni malo. Nobene vloge si nisem nikoli izbirala, pač nisem imela nobene možnosti. O tem, katera vloga je bila moja neuresničena želja, pa ne bi želela govoriti, saj je od tedaj že precej dolgo.«

Kako pa sprejemate svoje vloge na filmu in televiziji?

»Tudi teh nastopov je bilo precej. Predvsem rada se spominjam nekaterih filmskih, še posebej pa vloge v filmu »To so gadje«, za katero sem prejela tudi zlato areno za najboljšo stransko vlogo. No, sicer pa naj še povem, da sebe na televiziji oziroma filmu nikoli ne gledam. Zakaj? Je pač tako.«

Se obiskujete gledališče, kako gledati na sedanje uprizoritve?

»O, imam pripombe. Prvo kar me strašno moti je to, zakaj sedaj v gledališčih tako »rjovejo« — mislim na tisto vpitje med celotno predstavo, ne tisto, kar vloga sicer zahteva, drugo pa tisto večno slačenje, kar po moje tudi ni vedno na mestu.«

Zaradi odigranih vlog, ki jih odlikujejo humorne a življenjske resnice, vas ljudje radi gledajo. Kako pa v vsakdanjem življenju?

»Vesela sem srečanj z ljudmi, nemalokrat me ustavijo, kaj vprašajo — predvsem starejši, tisti iz moje generacije, no pa tudi otroci me pokličejo. Ti so tako prisrčni.«

Vi pišete tudi pesmi in z uspehom ste jih nekaj tudi že izdali?

»Res je. Pisati sem pričela nekako s šestnajstimi leti, intenzivneje pa po vojni. Sloven-

skemu knjižnemu zavodu sem prve pesmi poslala v objavo leta 1947, objavljene pa so bile leta 1951. Bile so to ljubezenske in meditativne pesmi. No, čez deset let je izšla pri Cankarjevi založbi zbirka Neodposlanih pesmi, ki so bile 1974. leta ponatisnjene. Tretja zbirka pesmi (izbor najboljših pesmi iz dosedanjih zbirk in nekaj novih zraven) pa sedaj čaka na izdajo.«

Janja Domitrovič

